

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

maj ■ 2023

Kaj bi naredila Marija?

*N*ajmočnejši vtis name kot otroka je naredil kip, ki sem ga videla pri rosnih sedmih letih. Gre za Michelangelov kip Pieta. Med obiskom Vatikana smo s starši videli nemalo čudovitih fresk, kipov, slik in stavb, a prav Pieta je za vedno ostala v mojem spominu kot nekaj nečloveško lepega in hkrati žalostnega. Dolgo časa sem v kipu videla le podobo mrtvega sina v objemu njegove matere, a vsakič, ko sem v naslednjih 25 letih ponovno videla to podobo Marije, tako žalostno, a hkrati močno, sem občutila nepopisen val čustev. Kako je lahko nekaj tako žalostnega tudi nekaj tako lepega? Zakaj se katerikoli materi zgodi, da preživi svojega otroka? Kako je lahko po tako težkem življenju našla pot naprej in vztrajala? Kaj vse se ji je podilo po glavi v tistih najtežjih trenutkih?

Od nekdanj me fascinirajo kipi, ki trd kamen predstavljajo v nežni, mehki podobi. Pri kipih Marije pa se to kaže na več ravneh. Marija je zame popoln primer dvojnosti. Gre za žensko, ki združuje nepredstavljivo modrost in mladost, nežnost in moč, pogum in bolečino. Kako ji je uspelo ohraniti popolno ravnovesje med temnim in svetlim? Bi lahko bila tako dobra mati, če bi bila

le ranljiva, nežna? Ali pa če bi bila premočna, neusmiljena, brezkompromisno zaščitniška?

Marija je arhetip ženske, matere, ki je življenju rekla »da«. Življenju z vsem, kar prinese. Čeprav se je zavedala, da njenega sina čaka težko, tragično in prekratko življenje, se je odločila, da je to več kot vredno vsega trpljenja. Žrtvovala se je, dala na stran vse svoje skrbi in svojega otroka spustila v kruti svet.

Nemalokrat od znancev, prijateljev slišim, da je sebično imeti otroke, da jih ni pravično pripeljati v ta kruti svet. In takrat se na tiho vprašam, kaj bi naredila Marija.

Poznam družine, v katerih se otroci nikoli niso odselili od doma, da bi šli na svojo pot. Ostali so doma, kjer še danes kot (vsaj po letih) odrasli ljudje živijo z ostarelimi materami. In vprašam se, kaj bi si o tem mislila Marija.

Kakšna mati bi bila Marija v današnjem svetu? Kakšna je danes popolna mati? Vsak ima v mislih nekoliko drugačno podobo, a vsi se lahko strinjamo, da si popolna mati želi biti čim bolj podobna Mariji.

Ko postaneš mati, se ti svet spremeni, spremenijo se prioritete, razmerja, rutine. A nekatere stvari ostanejo stalnica – ena izmed teh

je zagotovo odnos z Marijo. Če sem kdaj prestroga do sebe ali svojih otrok, se spomnim na nežni del Marijine osebnosti. Če se kdaj smilim sama sebi ali pa sem preobremenjena z vsakdanjimi problemi, se spomnim njenega trpljenja. Če kdaj pomislim, da imam z otroki preveč dela, ali sem preutrujena, pomislim na njeno pokončno držo in moč. In vsak večer, preden stopim v spalnico, pogledam na steno, kjer visi

Marijina slika. Pogledam jo v oči ter začutim njeno bolečino in njeno moč. Poskušam ji predati nekaj svoje bolečine, prevzeti nase nekaj njene in si vzajemno deliti moč. Zjutraj mi s svojim pogledom spet vlije pogum za nov dan. Ves čas pa jo imam v mislih in molitvah, je moj zgled, kako biti kar se da dobra žena, ženska in predvsem mati.

Nina Ločniškar

Karizme, dar za Cerkev?

*R*azprava o napetosti med institucijo in karizmo, naj bo to v Cerkvi ali kje drugje, ni nova tema. Institucija je večinoma razumljena negativno – kot tog okvir pravil in hierarhija, ki skrbi, da se ohranja njen obstoj. To je sicer pozitivno, a hitro postane nesmiselno ali težje razumljivo, ko to postane bitka ohranjanja za vsako ceno, ne glede na posameznika, na življenje, ki kaže v druge smeri ...

Karizma po drugi strani predstavlja posebno obdarjenost, dar Svetega Duha, vsak njegov dar, ne glede na to, ali »le« dopolnjuje naravno nagnjenost ali pa jo tako presega, da postane delo Svetega Duha očitno.

Nenavadno bi bilo, ko bi Jezus in-

stitucijo Cerkve Petru zaupal brez Duha, torej brez karizme, pa tudi, da bi Pavlu dal Duha in karizme, ne da bi mu dal namen – graditev Cerkve, ki jo tako pogosto skrčimo zgolj na institucijo. Pavel je hotel zidati Kristusovo Cerkev, zato ji je služil s svojimi darovi in življenjem. Ko je Jezus »umestil« Petra, potem ko je ta izpovedal vero, mu je povedal, da je skala, na katero bo zidal svojo »institucijo«. Toda to se je zgodilo, potem ko je po Petru spregovoril Očetov Duh (Mt 16,17). Petrova vera je tako sad Duha, dar Duha.

Samo Kristus je sposoben na popoln način združevati stvarnost učlovečenja (torej človeške in božje narave, človeškega ogrodka, kar

predstavlja institucija, in vsebino božjega, karizme, tj. nadnaravnega Duha).

Današnji čas nam živo kaže, da se lahko spridi tako nosilec karizme kot nosilec institucije. In da lahko oba postaneta sveta in posvečujeta.

Zakaj? Bog je svoboden. Je svobodna ljubezen, ki upošteva resnico, to je stvarnost, ki ni samo vidna, hipna, minljiva zemeljska stvarnost, obsega tudi duhovni svet ... Ko Sveti Duh vodi Cerkev, sestavljeno iz ljudi, ki skušamo odgovarjati na njegov klic, spoštuje našo svobodo. Naši odgovori

so rezultat naših zmožnosti in svobode, zato včasih tudi upiranja, celo sprevrčanja ... To se zgodi ob pohujšanjih, ki jih je Jezus sam napovedal: *»Gorje svetu zaradi pohujšanj! Pohujšanja sicer morajo priti, toda gorje človeku, po katerem pride pohujšanje.«* (Mt 18,7)

Pohujšanje je vsaka zloraba, tako zloraba institucije kot sprevrženje karizme za uporabo moči, iskanje zadovoljitve katerekoli egoistične strasti.

Sveti Duh pa, ki je začetnik institucije, »krivec« za Jezusovo učlovečenje, želi Kristusovo konkretno nav-

zočnost nadaljevati prek Cerkve in njenih članov kljub naši grešnosti. Ne more se nehati podarjati, ker ga žene Očetova in Kristusova ljubezen do ljudi. Veje dalje in išče špranje, skozi katere lahko pride v srca ljudi, ki bodo pripravljeni ponovno in na pravi način sodelovati z njim. Tako kot je našel Marijo, ki ga je v polnosti sprejela in bila zmožna po tej poti svetu podariti Boga, še na-

prej išče skrite, majhne in preproste duše, ki bi mu odgovorile in Kristusa še naprej nosile v svet. Tolikokrat napovedana prenovljena Cerkev majhnih in ubogih se je začela že z Devico Marijo in se po njej nadaljuje v množici malih, preprostih in šibkih duš, močnih v Gospodu.

Helena Reberc

Družinska kateheza

Ljubljana Sveti Križ

Kaj je to?

Verouk za vso družino hkrati.

Komu je namenjena?

Namenjena je družinam s predšolskimi in šolskimi otroki, ki želijo skupaj rasti v veri in se bogatiti v občestvu družin.

Kdaj in kako potekajo srečanja?

Srečanja bodo potekala vsak četrtek od 17:30 do 18:30. Začetek bo skupen, nato pa se razdelimo po skupinah.

Kaj pa klasičen verouk?

Za otroke je družinska kateheza enakovredna verouku.

Do kdaj se moramo prijaviti?

Prijave zbiramo do konca šolskega leta.

Kje se prijavimo?

Prijavnica je dostopna preko QR kode ali na spodnji povezavi.

bit.ly/DKprijavnica

Zanima nas več...

Dodatne informacije: Maja (031869976) ali dk.svetikriz@gmail.com

Ali bi krstili Nezemljana?

Knjiga in čaj

Ste se kdaj spraševali o nastanku sveta, zvezdah, planetih ali o tem, kaj bo ob koncu sveta? Če dobro poznate Sveto pismo, veste, da je govorica Boga o nastanku sveta zelo drugačna od govorice znano-sti. Toda ali si res tako zelo naspro-tujeta?

Knjiga z naslovom Ali bi krstili Ne-zemljana je zabavna in zanimiva knjiga, v kateri dva jezuita, vati-kanska astronoma, povezujeta znanost in vero. Pater Guy Consol-magno, direktor vatikanskega ob-servatorija, je lansko jesen v času knjižnega sejma obiskal Slovenijo. Po naravi je izredno prijeten in za-nimiv sogovornik.

Avtorja poznata svetopisemsko govorico in astronomijo. Knjigo sta razdelila na sedem »dni« oz. se-dem velikih vprašanj, ki govorijo o velikem poku, o tem, kaj se je zgo-dilo s Plutonom, kaj se je zgodilo Galileju, kaj je bila betlehemska

zvezda, kaj se bo zgodilo ob kon-cu sveta ... Skratka, čaka nas bra-nje, ki nam bo razjasnilo številne dvome in strahove ter nas na kon-cu pripeljalo k Bogu. Vabimo vas k branju.

Zdenka Sušec

**Ko sem Boga spoznal, nisem mogel
živeti drugače kot le zanj.**

(sv. Karel de Foucauld)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

PONEDELJEK, 1. MAJ

Jožef delavec, praznik: sveti maši ob 9.00 in 18.30
začetek šmarnic: ob nedeljah ob 18.00, ostale dni
ob 18.30 v cerkvi Vseh svetih; po šmarnicah vse dni
igre za otroke in mlade na župnijskem dvorišču

PETEK, 5. MAJ

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 21.00 adoracija

SOBOTA, 6. MAJ

ob 18.00 birmanska sobota za veroučence 7. in 8.
razreda

SREDA, 10. MAJ

ob 19.45 sestanek župnijske Karitas

SOBOTA, 13. MAJ

ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine

NEDELJA, 14. MAJ

ob 15.00 družabno srečanje za družine z majhnimi
otroki v veroučni učilnici

TOREK, 16. MAJ

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Ali bi krstili
Nezemljana?*

ČETRTEK, 18. MAJ

Gospodov vnebohod, slovesni praznik: svete maše
ob 9.00 in 18.30, v Tomačevem ob 18.00

SOBOTA, 20. MAJ

ob 10.00 slovesnost prvega svetega obhajila

SOBOTA, 27. MAJ

ob 7.15 odhod na izlet za župnijske sodelavce

NEDELJA, 28. MAJ

- binkošti, slovesni praznik, prihod Svetega Duha nad
apostole
- obletnica posvetitve cerkve Vseh svetih: po svetih
mašah prijateljsko druženje ob pecivu in pijači

SREDA, 31. MAJ

zaključek šmarnic

VSE VEČERNE MAŠE V MAJU SO OB 18.30.

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljan-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 18.30

SOBOTE: 18.30

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.00–18.45